

A Fővárosi Törvényszék a által
képviselt Ledland Kereskedelmi Kft. (9941 Ispánk, Keleti u. 24.) felperesnek a dr. Számadó Tamás jogtanácsos által képviselt Gazdasági Versenyhivatal (1054 Budapest, Alkotmány u. 5., hivatkozási szám: Vj/8/2015.) alperes ellen versenyügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. évi június hó 1. napján kelt 21.K.30.307/2016/12. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz harmincezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak – az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására – 80.000 (azaz nyolcvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes 2015. február 5. napján indított – a Vj/8/2015. számú végzésével – versenyfelügyeleti eljárást a felperesi vállalkozással szemben, mivel azt észlelte, hogy a vállalkozás megvalósította a fogyasztókkal szembeni tisztességtelen kereskedelmi gyakorlat tilalmáról szóló 2008. évi XLVII. törvény (a továbbiakban: Fttv.) 6.§-ának (1) bekezdés b) pontjában foglalt tényállást, megsértve ezzel az Fttv. 3.§-ának (1) bekezdésében meghatározott tilalmat. Észlelte azt is, hogy valószínűsíthetően az Fttv. mellékletének 9., 14., 17. és 20. pontjában foglalt tényállást is megsértette. Az alperes eljárása során beszerezte a szükséges iratokat, nyilatkozatokat, a felperesnek az előzetes álláspontra vonatkozó észrevételét, majd meghozta a 2015. évi november hó 24. napján kelt Vj/8-39/2015. iktatószámú – az eljárást részben megszüntető, a felperest részben marasztaló – egybefoglalt határozatát. Az alperes határozatában megállapította, hogy a LEDLAND Kereskedelmi Kft. tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot tanúsított honlapján, illetve hírlevelekben 2008. szeptember 1-től, mivel

- a platina-, arany-, ezüst és rézkolloid termékek vonatkozásában a termékek egészségre gyakorolt kedvező hatásával kapcsolatosan nem az ágazati szabályoknak megfelelő, így megtévesztő állításokat tett közzé (2015. május 4-ig);

- az arany-, ezüst- és rézkolloid termékeket olyan gyógyhatásra utaló állításokkal népszerűsítette, amelyek nem felelnek meg az élelmiszerek tekintetében irányadó ágazati rendelkezéseknek, illetve a kereskedelmi kommunikációra vonatkozó előírásoknak (2015. május 4-ig);
- a platina-, arany-, ezüst és rézkolloid termékek népszerűsítése során megtévesztően állítja, hogy a Független Minőségellenőrző Team tesztelte, ellenőrizte és kiváló minősítéssel látta el a termékeket;
- a platina-, arany-, ezüst és rézkolloid termékeket (azok közegészségügyi kockázatára is tekintettel) jogszerűtlenül forgalmazta,
- a PentaMax C-vitamin bombával kapcsolatosan tett egészségre vonatkozó állítások megfelelő, így megtévesztő állításokat tett közzé (2015. február 1-ig);
- a PentaMax C-vitamin bombát olyan gyógyhatásra utaló állításokkal népszerűsítette, amelyek nem felelnek meg az élelmiszerek tekintetében irányadó ágazati rendelkezéseknek (2015. február 1-ig);
- Az általa kialakított PentaMax rendszerrel olyan piramis jellegű eladásösztönző rendszert hozott létre és működtet, ahol a fogyasztók a kommunikációkban ígért előnyökhöz, jutalékokhoz elsősorban további fogyasztók és vállalkozások csatlakoztatása által jutnak, és nem termékek/szolgáltatások értékesítése vagy fogyasztása révén.

Az alperes megtiltotta a felperes által tanúsított jogsértő magatartás további tanúsítását, őt helyreigazító nyilatkozat közzétételére kötelezte, valamint 1.000.000 forint versenyfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte; a bírság megfizetésére részletfizetést engedélyezve. Határozatában részletezte és értékelte a jogsértő magatartást hangsúlyozva, hogy a felperes anyagilag és egészségileg érzékenyen érintett fogyasztói kört célzott magatartásával, és hangsúlyozta, hogy a tevékenységére vonatkozó ágazati jogszabályokat megsértve járt el. Kifogásolta a PentaMax rendszer alkalmazását, a piramis jellegű eladást ösztönző módszer jogszerűségének hiányát is. E körben határozata 225. pontjában hangsúlyozta, hogy a rendszer lényege nem a rendszeren kívüli fogyasztás ösztönzéséből fakadó jutalékrendszer volt. Utalt az Fttv. mellékletének 14. pontjában írtakra is. Eltiltotta a magatartás folytatásától a felperest és bírságot szabott ki, mely döntése indokát határozatában megadta. A bírság mértékét pedig a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 78.§-ának (1)-(3) bekezdésébe és a GVH Elnökének és a Versenytanács Elnökének 2/2015. számú a bírság mértékének meghatározásával kapcsolatban kialakult versenytanácsi gyakorlatot rögzítő Közleményében (a továbbiakban: Közlemény) foglaltak alapján határozta meg. A konkrét számításokat, illetve mértékmeghatározást határozata 245-251. pontjaiban részletezte.

A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte, mivel álláspontja szerint az alperes nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, a kolloidokkal kapcsolatos szakkérdésekben ellentétes adatokra, nyilatkozatokra támaszkodott. E körben az OÉTI közegészségügyi kockázatra vonatkozó, míg azzal ellentétben a NÉBIH ezzel kapcsolatos, a kockázatra vonatkozó hiteles tudományos információ hiányára utalt. Sérelmezte, hogy az alperes nem vizsgálta a konkrét termékek kolloid tartalmát, és azt is, hogy az alperes a termékek címkéjén található leírás alapján döntött, a termékek tényleges tartalmának vizsgálata nélkül. Álláspontja szerint tévedett az alperes a jövedelmi helyzetük miatt kiszolgáltatott fogyasztói kör tárgyában elfoglalt álláspontjával, valamint megalapozatlanul állapította meg, hogy olyan piramis jellegű eladásösztönző rendszert működtetett (a továbbiakban: MLM rendszer), ahol a fogyasztók elsősorban további fogyasztók csatlakoztatása által jutnak jutalékhoz. Összességében úgy látta, hogy az alperes nem tett eleget tényállás-megállapítási kötelezettségének a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§-ának

(1) bekezdését megsértve. Nem értett egyet az alperes sérülékeny fogyasztói körrel kapcsolatos megállapításaival, a kiszolgáltatót fogyasztókra vonatkozó indokolással sem.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását kérte, a határozatában foglaltakat fenntartva. Álláspontja szerint a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően döntött, a tényállást feltárta.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Indokolásában idézte a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának – a Kúria által fenntartott – 1/2011. (V.9.) KK véleményét, a kialakult ítélkezési gyakorlatot (ítélőtáblai másodfokú döntések tükrében), és leszögezte, miszerint az alperes helytállóan állapította meg, hogy a felperes által forgalmazott kolloid termékek nem használhatók élelmiszerekben és nem fogyaszthatók élelmiszerként. A felperes a vizsgált termékeket élelmiszerként forgalmazta, holott arra az OÉTI tájékoztatása és az 1925/2006/EK. rendelet alapján nem volt jogszerű mód. Gyógyhatást is tulajdonított termékeinek, márpedig termékeit élelmiszerként forgalmazta. A reklámállításnak, tájékoztatásnak, információknak a közzétételkor valósnak kell lennie, a valóság követelményének meg nem felelő állítás alkalmas a fogyasztó megtévesztésére. Az alperes tényállás-tisztázási kötelezettségének eleget tett, döntését a felperesi termékek kolloid tartalmának ténye alapján hozta meg. Helyesen vette figyelembe az alperes a felperesi termékek vásárlóinak véleményét mint felperesi érdekkörbe tartozó közlést. Leszögezte, hogy a felperes által működtetett MLM piramis jellegű eladásösztönző rendszer esetében olyan marketing és értékesítési módszerről volt szó, ahol a hálózatosságnak, illetve a bizalmi kapcsolatnak különös jelentősége volt. A piramisjáték tiltott; az alapvető védendő jogi érdek a piramisjáték alkalmazásának tiltása során a pénzügyi szektor, illetve a fogyasztói bizalom fenntartása. Utalva az Fttv. mellékletének 14. pontjára megállapította, hogy akkor valósít meg tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatot a vállalkozás, ha olyan piramiselvre épülő eladásösztönző rendszert hoz létre, működtet, támogat, melybe való belépéskor a fogyasztó azzal a lehetőséggel számol, hogy juttatásban részesülhet, ami elsősorban más fogyasztók rendszerbe történő beléptetéséből és kevésbé az áru értékesítéséből és fogyasztásából származik. A rendszer tekintetében a felperes központi üzenete magas (akár 700.000 forint feletti) jövedelem megszerzésének lehetősége volt, amire nem került sor. Egyetértett az elsőfokú bíróság az alperesnek a jövedelmi, illetve vagyoni és egyéb okból kiszolgáltatót sérülékeny fogyasztókkal kapcsolatos álláspontjával is. E körben egyetértett azzal, hogy a Bt. vagy egyéni vállalkozó által érintett magánszemélyek az egyéb magánszemélyekkel egy tekintet alá esnek.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az alperes határozatának a keresete szerinti hatályon kívül helyezését kérte. Perköltséget kért. Hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint az alperes lényeges eljárási jogszabálysértést követett el határozata meghozatala során, mivel a tényállás megállapítási kötelezettségét elmulasztotta, a vizsgált áruk tényleges összetevőit nem vizsgálta, okszerűtlen, megalapozatlan volt a mérlegelése is. Álláspontja szerint a kolloid tartalommal összefüggésben az alperes a tényállást a Ket. 50.§-ában foglaltakat megsértve nem tisztázta, megítélése szerint szakértői vizsgálatra kellett volna sort keríteni. Nem csak a kolloid tartalommal összefüggő egészségügyi hatásra, hanem a kolloid tartalom vizsgálatának elmaradásával kapcsolatban is sérelmezte az alperesi döntést. Álláspontja szerint terhére a vásárlói vélemények nem voltak írhatók. Fenntartotta álláspontját az MLM rendszer tekintetében is, a rendszer lényege ugyanis a termékek vásárlása volt, piramis jellegű rendszerről szó sem lehetett. Kifogásolta az elsőfokú bíróságnak a kiszolgáltatót fogyasztókat célzó tevékenységére vonatkozó megállapításait, utalva arra, hogy nemcsak magánszemélyek, hanem egyes esetekben egyéni vállalkozók és Bt.-t, ekként gazdasági társaság is megjelent az MLM rendszer körében.

Az alperes ellenkérelmében az elsőfokú bíróság helyes ítéletének helybenhagyását és perköltség megállapítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperes minden lényeges kereseti érvére releváns választ adott, helyes döntést hozott. Az Fttv. 14.§-a alapján a bizonyítási teher a felperesen volt, e kötelezettségének a felperes sem a közigazgatási eljárásban, sem a közigazgatási perben nem tett eleget. A kolloid tartalommal összefüggésben utalt arra, hogy a felperesi termékek a kérdéses anyagokat kolloid formában (részecskeméretben) tartalmazták; azzal kapcsolatban a felperes a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164.§-a szerinti bizonyítási kötelezettségének megfelelően indítványt sem terjesztett elő. A vásárlói vélemények kereskedelmi kommunikációnak minősülnek, így azok valóságtartalmát a felperesnek kellett volna igazolnia, amire nem került sor. Hangsúlyozta, hogy a bíróság által megerősített gyakorlata szerint nem tekinthetők tudományos ismeretnek a pozitív terméktapasztalatok, fogyasztóktól származó vélemények. Fenntartotta álláspontját az MLM rendszer tekintetében is, utalva arra, hogy véleményét határozatában részletesen kifejtette. Az elsőfokú bíróság ítéletében kiemelte az MLM rendszer értékelésekor, hogy az arra vonatkozó kommunikáció központi üzenete volt, miszerint kiemelkedő, akár 700.000 forint feletti jövedelem is megszerezhető; erre nem került sor. Az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy a felperesi rendszer piramiselvre épült. A fogyasztók sérülékenységével kapcsolatos álláspontját nem a jogsértés, hanem a felperesi bíróság meghatározásakor vette figyelembe. A fogyasztók sérülékenységét a pénzügyi kiszolgáltatottságukra és egészségügyi állapotukra tekintettel vette nyomatékosan figyelembe.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésére álló peradatoknak egyenként és a maguk összességében való értékelésével és meggyőződése szerinti elbírálásával helyesen megállapított tényállásból okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes kereste nem teljesíthető. Döntésével és annak mindenre kiterjedő, részletes, megalapozott indokolásával a másodfokú bíróság egyetért, ezért azt nem ismétli meg. Hangsúlyozza azonban, hogy a felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság mérlegelésének okszerűségét, ítéletének jogszerűségét megdöntő érveket nem adott elő, nem tárt a fellebbviteli fórum elé az elsőfokú ítélet megváltoztatását, avagy hatályon kívül helyezését megalapozó körülményeket.

Mindezek folytán a törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254.§-ának (3) bekezdésében foglaltak alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A fellebbezésben foglaltakra utalással emeli ki a másodfokú bíróság, hogy helyesen járt el az alperes, amikor a felperesi termékekre vonatkozó felperesi kommunikációt többek között a termékborító alapján értékelte. A felperesi termékekre vonatkozó tájékoztatási kötelezettség a felperest terhelte, a tájékoztatás valóságtartalmáért a felperes felelt. A felperes élelmiszer forgalmazott. Az ágazati szabályok szerint élelmiszer kolloidot nem tartalmazhat, élelmiszernek egészségre gyakorolt hatást tulajdonítani nem lehet. A felperes nem vitatta, hogy élelmiszernek minősülő termékét kolloidtartalommal és egészségre gyakorolt kedvező hatással forgalmazta, ilyen jellegű tájékoztatást adott azokról közzé.

Alaptalanul hiányolta szakértő kirendelését a felperes, mivel termékeit kolloidtartalommal reklámozta; annak mértéke az ügy megítélése szempontjából közömbös. Az egészségre gyakorolt mikénti hatás kérdése sem igényelte szakértő bevonását. A felperes nem vitatta, hogy termékei élelmiszernek minősülnek. Töretlen, és a Kúria által is megerősített az a jogalkalmazói gyakorlat, hogy élelmiszernek egészségre gyakorolt gyógyhatást tulajdonítani nem lehet.

A felperesi MLM rendszer piramisjellegű mivoltát a felperes hitelt érdemlően cáfolni nem tudta, márpedig a piramisjellegű rendszer az Fttv. mellékletének 14. pontja szerint tiltott. Egyetértett a törvényszék az elsőfokú bíróságnak a sérülékeny fogyasztókra vonatkozó megállapításaival is. A rák, vagy az Alzheimerkór ellen akciós áron beszerezhető termékekről szóló tájékoztatás az ágazati szabályok szerint – a felperesi, élelmiszernek minősülő termékek vonatkozásában – jogszerű nem lehetett, és nyilvánvalóan sérülékeny fogyasztókat céltzott. Kétségtelen az is, hogy az MLM rendszer által a tagoknak ígért jövedelem nem valósult meg. Helyesen járt el tehát az elsőfokú bíróság, amikor a felperes alaptalan keresetét elutasította. Tekintettel arra, hogy a felperes fellebbezésében az alperes által alkalmazott szankciókra vonatkozó érvrendszert nem adott elő, azzal a másodfokú bíróságnak sem kellett foglalkoznia.

A sikertelenül fellebbező felperest a másodfokú bíróság az alperesi fellebbezési eljárásban felmerült költségek megfizetésére a Pp. 78.§-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte, kötelezte továbbá az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§-ának (1) bekezdése és 46.§-ának (1) bekezdése alapján megállapított mértékű fellebbezési illetéknek az állam javára való megfizetésére is a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdésében foglaltak alapján.

Budapest, 2017. évi február hó 9. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke, előadó,
dr. Vitál-Eigner Beáta s.k. bíró

dr. Bacsa Andrea s.k. bíró